

Resolució 51/2018, de 23 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 33/2018.

Administració reclamada: Ajuntament de Girona.

Informació reclamada: Informació diversa relacionada amb AGISSA.

Sentit de la Resolució: Estimació.

Resum: Els correus electrònics no permeten tenir constància de la identitat de la persona sol·licitant, que requereix l'article 26.1.a LTAIPBG; ara bé, en aplicació de criteris antiformalistes favorables al dret d'accés, aquesta Comissió de garantia ve entenent que si les sol·licituds presentades per correu electrònic són contestades a la persona sol·licitant per l'Administració a la que s'adrecen, de manera que s'estableix un diàleg entre les parts del que es pot inferir el coneixement i reconeixement efectius de la seva identitat, en aquests casos cal entendre que es compleix el requisit assenyalat de l'article 26.1.a LTAIPBG, als efectes d'acreditar la presentació de la sol·licitud. L'incompliment del deure a facilitar la informació pública sol·licitada dins del termini establert legalment és especialment reprovable si hom té en compte que la persona reclamant és periodista, condició perfectament coneguda per l'Ajuntament, que demana la informació en exercici del dret constitucional a la informació, i la demana en relació amb un tema d'evident actualitat informativa (almenys en el moment de demanar-la). Si l'Ajuntament té materialment aquesta informació comptable i institucional d'AGISSA és obligat a proporcionar-la a la persona reclamant; de fet, el normal és que la tingui, ja que és soci d'AGISSA, amb representació al seu consell d'Administració (així ho indica l'informe municipal), i la informació comptable i institucional demanada és més que probable que hagi tingut que ser comunicada als membres del Consell d'Administració, i part d'ella fins i tot aprovada per aquest òrgan. Responsabilitat de l'Administració sol·licitada a donar la informació que estigui en el seu "poder", concepte més ampli que la possessió real, ja que inclou també la potencial, és a dir, la informació que l'Administració té el poder jurídic de tenir a les seves mans, o la capacitat jurídic de requerir-la a altres entitats obligades jurídicament a facilitar-li-la. Segons la legislació de la Generalitat, aplicable supletòriament al sector públic local, per societat vinculada s'ha d'entendre les que són gestores de serveis públics de què és titular l'Administració corresponent o les que hi han subscrit convenis, i en les quals aquesta té la facultat de designar tots o una part dels òrgans de direcció o hi participa directament o indirectament, com a mínim, en un 5% del capital social. Tot i que l'Ajuntament, de no tenir materialment la informació comptable i institucional d'AGISSA sol·licitada, hauria pogut derivar la sol·licitud a aquesta empresa de conformitat amb el règim jurídic establert per l'article 30.1 LTAIPBG, a hores d'ara, gairebé a vuit mesos de la presentació de la sol·licitud, aquesta derivació no seria més que una nova dilació inadmissible de l'efectivitat del dret legítim de la persona reclamant a la informació sol·licitada, dret que, com s'ha argumentat, l'Ajuntament de Girona té el poder jurídic de satisfer directament.

Paraules clau: Ajuntament. Periodista Societat vinculada. Aigua. Contractes. Comptes. Consell d'administració Reclamació contra silenci. Silenci administratiu. Presentació de les sol·licituds. Acreditació de la identitat. Correus electrònics. Informació pública.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 20 de febrer de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 33/2018, presentada per una periodista contra l'Ajuntament de Girona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 24 de juliol de 2017 la persona reclamant demana per correu electrònic a diversos usuaris del correu electrònic de l'Ajuntament de Girona, que cal suposar son persones empleades o al servei d'aquesta entitat, "el contracte original i totes les pròrrogues i modificacions del contracte amb AGISSA i també les auditories que s'han fet fins ara", i ho demana, a ser possible, per a l'endemà. Un dels interpel·lats li respon que hauria de ser "pel dimecres".

El 9 d'agost de 2017 la persona reclamant, que sembla que no deu haver rebut res de la informació demanada, reitera la sol·licitud i hi afegeix demanar la informació relativa als membres del consell d'administració de la mateixa empresa, "des de l'inici dels temps fins ara", i els comptes (ingressos, despeses, pressupost, retribucions) "de tots els anys, des de l'inici d'AGISSA". Demana que els documents relatius a la situació present de l'empresa li siguin lliurats l'endemà i la resta per a abans del 25 d'agost. Una altra empleada municipal interpel·lada li contesta que serà difícil obtenir la informació dins dels terminis demanats, però que intenta aconseguir-la. El 15 de setembre la mateixa empleada li comunica les dificultats per obtenir la informació demanada i li suggereix que la sol·liciti directament a AGISSA. La persona reclamant demana més aclariment sobre quina informació ha de demanar a AGISSA i quina a l'Ajuntament, per tal de no duplicar les sol·licituds.

El 30 de novembre de 2017 la persona reclamant s'adreça de nou als mateixos empleats de l'Ajuntament de Girona reiterant la petició de les dades que ja fa mig any havia demanat. L'endemà rep la resposta de que no és senzill obtenir la informació sol·licitada.

3. La Reclamació presentada el 20 de febrer de 2018 indica que ha demanat diverses vegades la informació relativa a AGISSA (contracte de cessió de gestió, comptes anuals, membres del consells d'administració, actes, ...), tota ella informació que segons la legislació de transparència és pública, i l'Ajuntament segueix sense facilitar-li-la.
4. El 22 de febrer de 2018 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Girona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 21 de març de 2017 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Girona, que formula les consideracions següents:

- Argumenta que bona part de la informació demanada no forma part de les obligacions de publicitat activa de l'Ajuntament de Girona.
- Informa que AGISSA és una societat d'economia mixta, participada en un 14% per l'Ajuntament de Girona, un 4% per l'Ajuntament de Salt, un 2% per l'Ajuntament de Sarrià de Ter i un 8 % pel soci privat Girona S.A.
- Assenyala que no hi ha terceres persones que puguin resultar afectades per l'accés a la informació reclamada.
- Considera que l'exercici del dret d'accés a la informació requereix la presentació d'una sol·licitud que compleixi els requisits de l'article 66.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC) i els correus electrònics no els compleixen.
- Indica que el 7 de març de 2018 han entrat a l'Ajuntament dues instàncies sol·licitant la informació objecte d'aquesta Reclamació, que previsiblement seran resoltes en els propers dies, dins del termini d'un mes establert per la legislació vigent.
- Considera que aquesta Reclamació s'hauria d'inadmetre a tràmit, en aplicació de l'article 33 RGAIP, perquè no es formula contra cap resolució d'una sol·licitud d'informació pública, perquè formalment no se'n ha presentat cap fins el 7 de març proppassat, estant l'Ajuntament de Girona encara dins del termini legal per resoldre-la.
- Afirmar també que l'Ajuntament de Girona no incompleix els seus deures de publicitat activa, i que també s'hauria de desestimar la Reclamació en allò que pugui afectar aquesta qüestió.

Fonaments jurídics

1. Sobre l'existència d'una sol·licitud prèvia d'informació

La primera qüestió sobre la que s'ha de pronunciar aquesta resolució és sobre l'eventual existència d'una sol·licitud prèvia d'informació pública, ja que la seva manca comportaria, tal com indica l'informe municipal, la inadmissibilitat de la Reclamació, en aplicació de l'article 33, en relació amb el 31.b, del RGAIP.

D'acord amb el previst per la Disposició addicional primera LPAC, els requisits que han de complir les sol·licituds d'informació pública són els previstos per l'article 26 LTAIPBG (que fixa el procediment especial per raó de matèria), i no els de l'article 66.1 LCAP que reivindica l'informe municipal.

Certament, el correu electrònic és un mitjà que no incorpora un sistema de validació de la identitat de la persona remitent, però l'article 26.1.a i 27 LTAIPBG permeten qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la identitat, que podria derivar d'una relació i coneixement personal previ entre Administració i

reclamant. Així es va apreciar en la Resolució de 23 de desembre de 2015 sobre la Reclamació 17/2015, i així sembla clarament desprendre's dels correus electrònics intercanviats entre la reclamant i els serveis de l'Ajuntament, que s'hi adrecen pel nom i en un to de confiança. En tot cas, en les diverses comunicacions de l'Administració cap a la reclamant mai no se li va qüestionar que hagués de seguir un procediment formal amb signatura digital sense el qual no seria admissible a tràmit la seva petició. Per tant, cal entendre que es compleix el requisit de l'article 26.1.a LTAIPBG, als efectes d'acreditar la presentació de la sol·licitud.

Tal com posen de manifest els antecedents, en aquest cas són diversos els correus tramesos entre la persona reclamant i diferent personal al servei de l'Ajuntament de Girona, on queda clara la informació demanada per la persona reclamant i les dificultats i retards per a la seva obtenció al·legats pel personal de l'Ajuntament, que sembla conèixer perfectament a les seves respostes la identitat d'aquella. Aquesta documentació acredita l'existència d'una sol·licitud d'informació pública presentada el 24 d'abril de 2017 a la que el 20 de febrer de 2018, data de presentació d'aquesta Reclamació, encara no s'hauria donat satisfacció.

El fet que l'Ajuntament invoqui la presentació de dues sol·licituds formals d'informació pública el 7 de març de 2018 (dies després que la GAIP li comunicés l'existència d'aquesta Reclamació i li demanés el seu informe) amb el mateix objecte que la presentada el 24 de juliol de 2017, no treu que ja fa mesos que està incomplint el seu deure de resoldre la sol·licitud presentada l'estiu de l'any passat. Aquest incompliment és especialment reprobable si hom té en compte que la persona reclamant és periodista, condició perfectament coneguda per l'Ajuntament, que demana la informació en exercici del dret constitucional d'informació, i la demana en relació amb un tema d'evident actualitat informativa (almenys ho era en el moment de demanar-la).

Per tant, procedeix desestimar la sol·licitud d'inadmissió de la Reclamació formulada per l'informe municipal.

2. Publicitat activa i dret d'accés a la informació

L'informe municipal argumenta que l'Ajuntament de Girona compleix les seves obligacions de publicitat activa en relació amb la informació econòmica, contractual i sobre càrrecs i directius públics demanada per la persona reclamant, refusant d'aquesta manera l'afirmació feta per la reclamant, que hauria indicat en el text de la seva reclamació que la informació sol·licitada "de fet hauria d'estar penjada a la web".

Cal entendre que aquesta referència al deure de publicitat activa és formulada en tant que argument addicional per posar de manifest l'obvietat del dret a la informació sol·licitada.

Dret d'accés a la informació pública i obligacions de publicitat activa són institucions lligades íntimament, però no coincidents. Les obligacions de publicitat activa asseguren una major intensitat de difusió de

determinada informació pública (ja que tothom ha de poder accedir-hi, sense ni tant sols demanar-la) que la pròpia de les sol·licituds d'informació pública (que requereixen l'acció prèvia de presentació de la sol·licitud corresponent); tanmateix, les primeres tenen un àmbit material molt més reduït que les segones: el fixat al Títol II LTAIPBG, en front de tota la informació que és en poder de l'Administració (articles 2.b i 18 LTAIPBG). D'acord amb això, si una informació no ha de ser objecte de publicitat activa no vol dir que no ho sigui del dret d'accés a la informació pública; i altrament, si una informació ha de ser objecte de publicitat activa, amb més raó ha de poder ser objecte del dret d'accés a la informació pública.

En tot cas, no és l'objecte del procediment de reclamació avaluar el grau de compliment de les obligacions de publicitat activa, sinó pronunciar-se sobre si el dret de la persona reclamant a accedir a la informació ha de ser estimat i en quines condicions i, per tant, no és procedent que es pronunciï sobre les consideracions fetes per l'informe municipal sobre aquesta qüestió.

3. *Dret d'accés a la informació sol·licitada i Administració obligada a proporcionar-la*

La informació sol·licitada és la relativa al contracte original i totes les pròrrogues i modificacions del contracte amb AGISSA, membres del consell d'administració i comptes, inclosos ingressos, despeses, pressupost i retribucions d'aquesta mateixa empresa. I es demana per a des de l'existència de l'empresa (segons l'informe municipal, el contracte inicial és de 1992) i fins a l'actualitat.

Des d'un punt de vista material, no sembla que concorrin límits legals a l'accés a aquesta informació, ja que el mateix informe municipal afirma que no hi ha terceres persones que puguin resultar afectades per la informació sol·licitada.

Sembla també que la informació demanada té la condició d'informació pública, si bé caldria fer algunes precisions sobre aquesta qüestió, que poden afectar la determinació de l'Administració obligada a facilitar-la.

La informació contractual demanada (contracte inicial de l'Ajuntament de Girona amb AGISSA i les seves modificacions posteriors) és informació pública que ha d'estar en poder de l'Ajuntament de Girona, que és part del contracte i que té per objecte els seus serveis públics d'abastament domiciliari d'aigua (des de 1993) i de sanejament (des de 1997), segons el web institucional d'AGISSA. El fet que part d'aquesta informació sigui més o menys remota no contradiu aquesta apreciació, i l'Ajuntament únicament podria denegar aquella que hagi pogut ser destruïda d'acord amb la legislació d'arxius, circumstància que no sembla probable, atesa la naturalesa i transcendència d'aquesta documentació. I les mateixes consideracions es poden fer en relació amb les auditories de què hagi estat objecte aquest contracte.

Per tant, cal declarar el dret de la persona reclamant a la informació relativa al contracte de l'Ajuntament de Girona amb AGISSA, inclosos el contracte original, les pròrrogues i modificacions i les auditories de què hagi estat objecte, des de l'any 1992 fins a l'actualitat, i requerir a l'Ajuntament que li la faciliti.

En relació amb la resta d'informació sol·licitada, cal tenir en compte que no és pròpiament de l'Administració a la que se li sol·licita (l'Ajuntament de Girona), sinó d'una entitat diferent (AGISSA, que és una empresa de naturalesa jurídica i de participació majoritària privades). Aquest fet obliga a valorar fins a quin punt l'Ajuntament de Girona tindria l'obligació de facilitar-la.

Segons l'article 2.b LTAIPBG, informació pública és "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". És a dir, l'LTAIPBG determina la condició d'informació pública i la responsabilitat a proporcionar-la a partir d'un criteri de possessió, real o potencial.

Una primera conseqüència del que s'acaba de dir és que si l'Ajuntament de Girona té materialment aquesta informació comptable i institucional d'AGISSA és obligat a proporcionar-la a la persona reclamant. De fet, el normal és que la tingui, ja que és soci d'AGISSA, amb representació al seu Consell d'Administració (així ho indica l'informe municipal), i la informació comptable i institucional demanada és més que probable que hagi hagut de ser comunicada als membres del Consell d'Administració, i part d'ella fins i tot aprovada per aquest òrgan.

Una segona conseqüència de l'enunciat de l'article 2.b LTAIPBG és la responsabilitat de l'Administració sol·licitada a donar la informació que estigui en el seu "poder", concepte més ampli que la possessió real, ja que inclou també la potencial, és a dir, la informació que l'Administració té el poder jurídic de tenir a les seves mans (així ho ha entès la GAIP a la Resolució 193/2017 i en altres posteriors), o la capacitat jurídica de requerir-la a altres entitats obligades jurídicament a facilitar-li-la. Aquest poder municipal i la correlativa obligació d'AGISSA de facilitar la informació demanada pot derivar de les dues circumstàncies següents:

Per una banda, del fet que l'Ajuntament és soci d'AGISSA, amb representació al seu Consell d'Administració, posició que sens dubte el legitima per requerir a aquesta empresa, pel cas que no la tingui, la informació relativa als seus comptes (ingressos, despeses, pressupost i retribucions) i als membres del seu Consell d'Administració, tant respecte al present, com als exercicis anteriors.

Per una altra, i més rellevant del punt de vista del dret d'accés a la informació pública, de l'article 3.2 LTAIPBG, segons el qual les empreses que presten serveis públics han d'informar a l'Administració responsable d'aquests serveis, als efectes de complir amb les obligacions derivades del dret d'accés a la informació pública, de les seves activitats directament relacionades amb la gestió dels serveis públics que els hagi estat contractada, i entre aquestes activitats directament relacionades amb la gestió del servei sens dubte hi cal incloure els comptes i el nom dels membres del seu principal òrgan executiu.

De les consideracions anteriors és perfectament deduïble l'obligació de l'Ajuntament de Girona de facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada relativa als comptes i a la composició del Consell d'Administració d'AGISSA.

A més, si l'Ajuntament hagués considerat que aquesta obligació no li corresponia, i que la sol·licitud s'hauria d'adreçar directament a l'empresa que disposa d'aquesta informació en tant que li és pròpia (és a dir, a AGISSA), hauria pogut fer-ho aplicant la institució de la derivació regulada a l'article 30.1 LTAIPBG. De fet, la mateixa persona reclamant planteja als seus interlocutors de l'Ajuntament de Girona, en el diàleg mitjançant correu electrònic iniciat a partir del 24 de juliol de 2017, si no seria millor que demanés almenys part de la informació del seu interès directament a AGISSA, i els requereix el seu consell a aquests efectes, consell que no consta a l'expedient que li hagi arribat.

Cal tenir en compte que AGISSA és una societat mixta, participada en un 14% per l'Ajuntament de Girona, circumstància que pot comportar la seva qualificació com a societat vinculada (categoria inclosa expressament a l'article 1.1.b LTAIPBG) a aquest Ajuntament i per tant ser considerada com a Administració pública (atesa la definició que fa d'aquest concepte l'article 2.f LTAIPBG), als efectes de l'LTAIPBG i de les obligacions directes establertes per aquesta llei a les entitats a les que atribueix aquesta condició. I és que si bé la legislació de règim local no defineix el concepte de "societat vinculada", en el marc de l'organització del sector públic local, sí que ho fa la legislació reguladora del sector públic de la Generalitat, segons la qual per entitats civils o mercantils vinculades a la Generalitat s'ha d'entendre aquelles que "són gestores de serveis públics de què és titular la Generalitat o les que hi han subscrit convenis, i en les quals aquesta té la facultat de designar tots o una part dels òrgans de direcció o hi participa directament o indirectament, com a mínim, en un 5% del capital social" (article 1 del Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre). En la mida que es pot justificar l'aplicació supletòria d'aquest concepte de societat vinculada a les empreses mixtes participades pels ens locals, es pot concloure que AGISSA és Administració pública als efectes de la legislació de transparència, i per tant obligada directa a proporcionar la informació sol·licitada per la persona reclamant.

En definitiva, cal concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada sobre els comptes i la composició del Consell d'Administració d'AGISSA, tant si la demana a aquesta empresa (que estaria obligada a atendre directament aquesta sol·licitud), com si la demana a l'Ajuntament de Girona, que està obligat a atendre la sol·licitud si de fet té la informació demanada i en tant que té (sobre la base de diverses consideracions, com s'ha argumentat als paràgrafs anteriors) el poder jurídic de requerir-la a AGISSA.

Tot i que l'Ajuntament, de no tenir materialment la informació comptable i institucional d'AGISSA sol·licitada, hauria pogut derivar la sol·licitud a aquesta empresa de conformitat amb el règim jurídic establert per l'article 30.1 LTAIPBG, a hores d'ara, gairebé a vuit mesos de la presentació de la sol·licitud, aquesta derivació no seria més que una nova dilació inadmissible de l'efectivitat del dret legítim de la persona reclamant a la informació sol·licitada, dret que, com s'ha argumentat, l'Ajuntament de Girona té el poder jurídic de satisfer directament.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 de març de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 33/2018 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació relativa al contracte original entre l'Ajuntament de Girona i la societat AGISSA i a les seves pròrrogues i modificacions i auditories de què hagi estat objecte, als comptes d'AGISSA (inclosos els ingressos, les despeses, els pressupostos i les retribucions) i al nom dels membres del Consell d'Administració d'aquesta societat, tot en relació amb el lapse temporal existent des de la constitució d'AGISSA fins a l'actualitat.
2. Requerir a l'Ajuntament de Girona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, tot informar-ne a la GAIP.

3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 33/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 23 de març de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.